

SCHEIN & SEIN

PRAŽSKÝ DIVADELNÍ FESTIVAL
NĚMECKÉHO JAZYKA
7. - 17. 11. 2010

THEATER.cZ

© Schauspielhaus Zürich, Rechnitz (Der Würgeengel), Foto: T+T Fotografie

ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA • ABSCHLUSSBERICHT • 2010

PROGRAM / PROGRAMM

- 07.11. Staatsschauspiel Dresden E.T.A. Hoffmann: **Zlatý kořenáč** / *Der goldne Topf*
Historická budova Národního divadla / *Nationaltheater*
- 08.11. Theater am Neumarkt, Zürich Max Frisch: Biografie: Hra / *Biografie: Ein Spiel*
09.11. Divadlo v **Řeznické** / *Theater in der Řeznická* (3x)
- 09.11. Theatre d'Esch, Luxemburg Tucho a K. / *Tucho und K.* | Scénické čtení / *Szenische Lesung*
Divadlo Komédie / *Theater Komödie*
- 10.11. Národní divadlo, Praha Elfriede Jelinek: **Co se stalo, když Nora opustila manžela** / *Was geschah, nachdem Nora ihren Mann verlassen hatte*
Cena Josefa Balvína / *Josef Balvín-Preis*
Nová scéna Národního divadla / *Neue Bühne des Nationaltheaters*
- 11.11. Pavel Landovský Pavel Landovský - Z **Činoheráku do Burgtheateru** / *Aus dem Schauspielklub ans Burgtheater* | Talk Show
Činoherní klub / *Schauspielklub*
- 12.11. Josef Hader Hader hraje Hadera / Hader spielt Hader | Kabaret / *Kabarett*
Nová scéna Národního divadla / *Neue Bühne des Nationaltheaters*
- 13.11. Thalia Theater Hamburg Franz Kafka: Amerika
Divadlo Archa / *Theater Arche* (2x)
- 13.11. Schauspielhaus Zürich Elfriede Jelinek: Rechnitz (**Anděl zkázy**) / *Rechnitz (Der Würgeengel)*
14.11. Rudolfinum (3x)
- 15.11. Schauspiel Hannover / Frank Wedekind, Alban Berg: Lulu
Staatsschauspiel Dresden Divadlo na Vinohradech / *Theater in den Weinbergen*
- 16.11. Prof.Dr.Phil. Hajo Kurzenberger Herectví na mediálních scénách / *Schauspielerei auf den Medienbühnen* | Přednáška / *Vorlesung*
Goethe-Institut Prag
- 17.11. Deutsches Theater Berlin Dennis Kelly: Láska a peníze / *Liebe und Geld*
Divadlo na Vinohradech / *Theater in den Weinbergen*

PRAŽSKÝ DIVADELNÍ FESTIVAL NĚMECKÉHO JAZYKA | ZDÁNÍ & BYTÍ | 7. – 17. 11. 2010

Letošní Pražský divadelní festival německého jazyka nabídl v tradičním listopadovém termínu opět to nejlepší z divadelních scén celého německojazyčného prostoru – a to již po patnácté. Toto výročí jsme neslavili okázalostmi, ale kvalitní dramaturgií a – k naší velké radosti – i nadšením diváků. „Bytí“ chápeme jako neměnné poznání, „zdání“ znamená smyslovost, proměnlivost, interpretaci, myšlenku, tedy onu přidanou hodnotou, kterou přináší divadlo. Inscenace, které jsme vám letos ukázali, se výrazně pohybují v těchto dvou vymezeních – mezi bytím a zdáním, mezi realitou a virtualitou, autentičností a jejím popřením, mezi životní idylou a propadem. Poezie a obrazotvornost se zde potýkají se střízlivou realitou našich dnů. Pokud jste od 7. do 17. listopadu navštívili některé z festivalových představení, mohli jste se tedy s námi vydat do říše zdání a bytí.

E. T. A. Hoffmann, jeden z nejdůležitějších německých romantických spisovatelů, platil ve své době svými fantastickými příběhy za narušitele šosácké normality. Hoffmannova fantaskní novela **Zlatý kořenáč** stírá hranice reality a fikce, ocitáme se v netušených sférách, kde se střídají každodenní výjevy s obrazy z jiných světů. Skvěle sehraný ansámbl drážďanské činohry v jedinečném, provokativním, výtvarně úchvatném a po všech stránkách čarovném představení přinesl v historické budově Národního divadla přes dvě hodiny napětí, komiky a barvitě vizuality režiséra Sebastiana Baumgartena, mladého a vysoce ceněného divadelníka (mimo jiné Režisér roku 2006).

Imaginativní hru nabídl i další inscenace. Velikán švýcarské literatury 20. století Max Frisch tento princip vložil i do názvu svého textu: Biografie: Hra. Všichni bychom kolikrát toužili změnit běh našich životů – aktéři Frischovy hry tuto výsadu mají. Co by bylo, kdybych se tehdy byl rozhodl jinak? Kde já bych teď mohl být! „Vím přesně, co bych měl udělat jinak, kdybych mohl začít ještě jednou znovu“, říká jedna z postav příběhu plného životních rozcestníků a variant žití. S herecky precizní inscenací zavítal curyšský Theater am Neumarkt, dirigovaný mladou režisérkou a zároveň intendantkou této živé a progresivní scény Barbarou Weber, do Divadla v Řeznické.

„Kafka. Mimořádně velký muž. Ještě jsem ho znal – z Berlína a Prahy. Velký spisovatel.“, zapsal si Kurt Tucholsky v roce 1930. Letos v listopadu se v Praze setkali opět na jevišti Divadla Komedie v inscenovaném čtení s názvem TUCHO a K. Kurt Tucholsky a Franz Kafka, dva vystudovaní právníci, židovští spisovatelé německého jazyka, jejichž díla nemohou být rozdílnější: na jedné straně satirik, romanopisec, autor kabaretů, písní a společenský kritik, na druhé straně osamělý bolestný velikán literární moderny. Ztvárnili je lucemburští herci Marc Limpach a Germain Wagner.

Pražský divadelní festival německého jazyka každoročně udílí Cenu Josefa Balvína za nejlepší inscenaci původně německojazyčného textu, která se v dané sezoně zrodí na prknech českého divadla. Cenu uděluje nezávislá jury složená z divadelních kritiků v čele s Milanem Uhdem; vítězem letošního klání se stala inscenace **Michala Dočekala** hry Elfriede Jelinekové **Co se stalo, když Nora opustila manžela aneb Opyry společnosti**, uváděná na Nové scéně Národního divadla.

V dalším večeru jsme se dotknuli první rakouské scény, vídeňského Burgtheateru. Pavel Landovský, proslulý český herec, je jedním z mála z českých divadelníků, kteří na prknech vzývaného stánku divadla zářili. Pavel Landovský je ovšem mnohem více – zajímavý dramatik, herec, kterého můžeme obdivovat ve filmech a jenž nám dnes chybí na divadle. Večer s „Landákem“ se odehrával kde jinde než v pražském Činoherním klubu. „Landák“ vyprávěl zážitky ze svých hereckých začátků a posléze velkého úspěchu na této scéně, o svém dobývání Vídně, o emigraci a návratu domů, do Prahy. Nechyběli ani vzácní hosté – kolegové **Libuška Šafránková** a **Josef Abrahám** a bývalý ředitel Burgtheateru, který „Landáka“ angažoval, Achim Benning.

Naopak poprvé se v Praze představil slavný rakouský kabaretiér, herec a autor Josef Hader. Mistr komické zkratky a ostrého jazyka, slavných monologů, rozborů sebe sama, dokáže strhnout publikum k záchvatům smíchu. Josef Hader je ovšem i velmi úspěšný filmový scenárista a herec, ztělesňuje to nejlepší z moderního, přemýšlivého kabaretu a komediálního herectví. Jeho vystoupení na Nové scéně Národního divadla si nenechal ujít ani ministr zahraničí, pan Karel Schwarzenberg.

Philip Hochmair je snad nejvíce ceněným hercem svého druhu všude tam, kde se mluví německy. Přes své mládí prošel už tento žák Klause Maria Brandauera takovými divadly, jako jsou Burgtheater, berlínské Deutsches Theater nebo v současné době hamburské Thalia Theater. V Praze jsme Hochmaira viděli v rámci Festivalu už několikrát – nezapomenutelně se vryl jako představitel Hamleta. Právě z Hamburku a tamějšího Thalia Theateru jsme přivezli do Divadla Archa nečekanou scénickou interpretaci nedokončeného románu Franze Kafky Amerika v brilantním Hochmairově pojednání. I v obrovské zemi se můžeme cítit sevření – nabitá inscenace přináší příběh vystěhovalce, který s nadějemi přichází do Nového světa, aby zde znovu a znovu ztroskotával. Skleněná scénografie inscenace představuje pocit odcizení, ztráty vlasti a stísnění v tak širším prostoru.

„Rychle do Švýcarska!“ - to je věta ze hry Elfriede Jelinekové **Rechnitz (Anděl zkázy)** - a hlavně pryč ze zámku Rechnitz. Tam se totiž odehrály zlé a kruté skutky, panstvo spolu s gestapáky povraždilo nevinné a Rudá armáda je už tak blízko. Rechnitz Elfriede Jelinekové popisuje hrůzné a téměř neznámé události konce války a jako vždy z pera této autorky – mnohem a mnohem víc. Nenajdeme mír a klid, dokud nebudou zločiny minulosti potrestány. V inscenaci Rechnitz, kterou jsme vám přivezli z curyšského Schauspielhausu, se publikum vydává mimo divadlo na neznámé místo, kde podává vynikající výkon herečka Isabelle Menke ve strhující one-woman-show na téma pachatel a jeho nenávist vůči obětem. Působivá práce, která bourá stereotyp zažitého divadla, dech beroucí herecký výkon a naléhavý text. Inscenaci Rechnitz jste měli možnost shlédnout v prostorách pražského Rudolfinu, také proto, že zde kdysi úřadoval Reinhard Heydrich...

Nejen pro mladé a studentské publikum jsme připravili přednášku a následnou diskusi s čelním představitelům soudobé německé divadelní vědy, zároveň však i praktikujícím divadelníkem Prof. Hajo Kurzenbergerem. Dozvěděli jsme se o tendencích současného divadla, režijních postupech, ale i pronikání teatrality do politiky nebo sportu. Přednáška se konala v Goethe-Institutu a setkala se s překvapivým zájmem návštěvníků Festivalu.

A ve druhé části Festivalu se k nám vrátila drážďanská činohra a její další inscenace s názvem Lulu. Ne však docela – totiž právě v Drážďanech se podařilo setkání hereckých a pěveckých hostů z několika evropských divadel, aby zde inscenovali Lulu, slavnou látku, kterou činoherně zpracoval Frank Wedekind a operně Alban Berg. Lulu, kterou jste viděli v Divadle na Vinohradech, však nebyla opera ani činohra, nýbrž nesmírně zajímavý gesamtkunstwerk mladého režiséra Davida Martona – snad nejvíce probíraného a nejžádanějšího režiséra těchto dnů. David Marton je Maďar, který od roku 2003 inscenoval na jevištích v Kodani, Vídni, Hamburku, Berlíně a jinde, hlavně však prošel vlivy Christopha Marthaler a Franka Castorfa. Jeho inscenace se pohybují na hranicích hudebního divadla a činohry, jeho scénické koncepty přinášejí nečekané pohledy na zdánlivě známé skutečnosti. Lulu je femme fatale, žena - dítě, ale i běhna, smyslná milenkyně a múza umělců. U Wedekinda je ideálním obrazem, který současně nahání strach, v Bergově opeře se mění na dynamickou hrdinku velkoměsta, v inscenaci Davida Martona je obojím a ještě čímsi dalším – představitelkou Lulu je totiž hned několik zároveň. Martonova Lulu, skvělý příspěvek moderního divadla, které však není zahleděné do sebe, ale velmi sdělné, s mimořádným vtipem a šarmem, vynikajícími výkony a v nečekaných situacích, „Inscenace hudebního divadla roku 2009“, měla v Praze derniéru.

David a Jess se měli rádi, vzali se, žijí spolu v londýnském domku, všechno je to krásné. David se vrátí domů a najde manželku, která se pokusila o sebevraždu předávkováním prášky. Jess ale ještě žije, nic není ztraceno... Další peripetie už jste měli možnost vidět na vlastní oči v Divadle na Vinohradech. I to, že David touží po novém Fordu Mondeo, což může být velký problém... Inscenace berlínského Deutsches Theater přinesla u nás neznámý text současného britského dramatika Dennise Kellyho, pečlivě vypracovanou fresku

našich dnů, poctivou sondu do našich životů, které tolik ovlivňují peníze a krize. Láska a peníze, inscenace Stephana Kimmiga, byla pozvána na letošní ročník prestižního berlínského festivalu Theatertreffen, diváky i odbornou kritiku uchvátila velkým tématem, skvělými herci a svérázným vyprávěním příběhu, který se nám nečekaně rozbaluje jako pečlivě zabalený dárek. Režisér Stephan Kimmig je už pražským divákům dobře znám, ať už jako inscenátor Heddy Gablerové nebo Horváthovy hry Víra, naděje, láska. Jeho křehký, přesto pevný rukopis v nápadité scénografii a silném hereckém obsazení uzavřel letošní jubilejní patnáctý ročník Pražského divadelního festivalu německého jazyka.

Festival letos nabídl divákům 7 inscenací z Německa, Rakouska, Švýcarska, Lucemburska a Česka, kabaret, **scénické čtení, vzpomínkový večer / talk show, přednášku a scénickou skicu** v rámci off-programu. Celkově jsme uvedli **17 představení** nebo pořadů na 10 pražských scénách, které navštívilo téměř 4 000 **diváků**, což představuje obsazenost 94% nabídnutých míst. Studenti využili v plné míře možnosti shlédnout festivalová představení na Festival-Pas. Představení byla simultánně tlumočena, prodej vstupenek zajišťovala společnost TICKETPRO. Webové stránky Festivalu navštívilo za říjen a listopad více než 6 000 unikátních **návštěvníků** a za velmi krátkou dobu své existence na Facebooku se s Festivalem spřátelilo přes 200 **uživatelů**.

Tradičně Festivalu udělili **záštitu** **prezidenti Německa, Rakouska a Česka, prezidentka Švýcarska** a premiér Lucemburska.

Na Festival se akreditovalo více než 70 novinářů; o letošním ročníku informovalo několik desítek českých i zahraničních médií, a to jak televizní a rozhlasové stanice, tak tištěná média a webové servery, vč. České televize a Českého rozhlasu, ARD, Deutsche Welle, Theater heute, Hospodářských noviny, tyden.cz a řady dalších. Podrobnou zprávu o mediální kampani a zpravodajství o Festivalu najdete v samostatné části této zprávy.

Das diesjährige Prager Theaterfestival deutscher Sprache bot wieder in seinem traditionellen November-Termin das Beste von den Bühnen des gesamten deutschsprachigen Raums – diesmal bereits zum fünfzehnten Mal. Dieses Jubiläum wurde nicht durch Prunk, sondern durch erfinderische Dramaturgie und – zu unserer großen Freude – durch die Begeisterung unseres Publikums gefeiert. Das „Sein“ steht für unveränderliche Erkenntnis, der „Schein“ für Interpretation, Idee, Sinnlichkeit und Traum, einfach für den „Mehrwert“, den das Theater bringt. Die Aufführungen, die wir dieses Jahr gezeigt haben, spielen gerade zwischen diesen beiden Polen – zwischen „Sein“ und „Schein“, zwischen Realität und Virtualität, zwischen Authentizität und deren Verneinung, zwischen Idylle und Verfall.

E.T.A. Hoffmann ist einer der wichtigsten deutschen Romantiker, der in seiner Zeit durch seine phantasievollen Geschichten die spießbürgerliche Normalität attackierte. So verwischt sein Roman „Der goldne Topf“ die Grenzen zwischen Realität und Fiktion und bringt uns in ungeahnte Ebenen, wo der Alltag durch Bilder aus anderen Welten ersetzt wird. „Der goldne Topf“ ist eine einmalige Aufführung des Regisseurs Sebastian Baumgarten mit dem glänzenden Ensemble des Staatsschauspiels Dresden in einer visuell einzigartigen, hinreißenden und in allen Richtungen bezaubernden Darstellung von zwei Stunden Spannung und Komik.

Ein imaginatives Spiel bringt auch das nächste Stück vom großen schweizerischen Autor Max Frisch, im dessen Titel **„Biografie: Ein Spiel“** das gleiche Prinzip enthalten ist. Alle möchten wir manchmal im Nachhinein unsere Lebensläufe ändern, und die Protagonisten dieses Stückes bekommen die Gelegenheit dazu. Was wäre, wenn ich mich damals anders entschieden hätte? Eine der Personen sagt hier: „Ich weiß genau, was ich anders machen sollte, wenn ich einmal von neu anfangen könnte.“ Die Leute neigen jedoch zur Wiederholung gleicher Fehler und jeder neue Weg bringt die ewige Sehnsucht nach Abwechslung mit sich. Mit dieser schauspielerisch präzisen Aufführung stellte sich in Prag das Züricher Theater am Neumarkt unter der Leitung der jungen Regisseurin und Intendantin Barbara Weber vor.

„Kafka. Ein außerordentlich großer Mann. Noch habe ich ihn gekannt – aus Berlin und Prag. Ein großer Schriftsteller,“ schrieb Kurt Tucholsky im Jahre 1930. Im November traf er ihn wieder, in der inszenierten Lesung „TUCHO und K.“. Franz Kafka und Kurt Tucholsky, zwei studierte Juristen, jüdische Schriftsteller deutscher Sprache, deren Werke nicht unterschiedlicher sein könnten: einerseits der Satiriker, Romanschreiber, Autor von gesellschaftskritischen Kabaretttexten und Liedern, andererseits der einsame und leidende Gigant der Moderne wurden von den luxemburgischen Schauspielern Marc Limpach und Germain Wagner dargestellt, Cello spielte dazu Judith Lecuit.

Vom Prager Theaterfestival deutscher Sprache wird jedes Jahr der Josef-Balvín-Preis für die beste der auf den tschechischen Bühnen gezeigten Aufführungen eines ursprünglich deutschsprachigen Stückes erteilt. Über den Preis entscheidet eine unabhängige Jury bestehend aus Theaterkritikern. Die diesjährige „Ernte“ war sehr reich, die Jury hat sich schließlich für die Aufführung von Elfriede Jelineks *Was geschah, nachdem Nora ihren Mann verlassen hatte* oder *Die Stützen der Gesellschaften* entschieden. Das Ensemble des Nationaltheaters und der Regisseur Michal Dočekal haben die im Titel gestellte Frage ganz im Geiste der Autorin beantwortet: gnadenlos, sarkastisch und vor allem: sehr witzig!

In diesem Jahr soll wieder das Burgtheater aus Wien präsentiert werden, diesmal jedoch auf eine ziemlich andere Art: Pavel Landovský, ein sehr berühmter tschechischer Schauspieler, ist einer der wenigen tschechischen Theaterleute, die auf den Brettern dieser großen Bühne brillierten. Pavel Landovský ist aber auch viel mehr – ein hervorragender Dramatiker, ein Schauspieler, der in vielen Filmen zu bewundern ist und der auf den Theaterbühnen fehlt. Der Abend mit ihm fand selbstverständlich im Prager Činoherní klub statt, wo „Landák“ über seinen großen Erfolg in diesem Theater so wie über seine Eroberung Wiens und die

Rückkehr nach Hause erzählte. Es haben auch ganz seltene Gäste nicht gefehlt: seine Kollegen **Libuška Šafránková** und Josef Abrahám, so wie der ehemalige Intendant des Burgtheaters Achim Benning.

Im Gegenteil zu Landovský stellte sich der berühmte österreichische Kabarettist, Schauspieler und Autor Josef Hader zum ersten Mal in Prag vor. Ein Meister komischer Kürzung und scharfer Zunge, berühmter Monologe und Selbstanalysen hat das Publikum zu Lachsalven hingerissen. Josef Hader ist jedoch auch ein sehr erfolgreicher Drehbuchautor und Schauspieler, er verkörpert das moderne Kabarett in seiner besten Form. Seinen Auftritt hat sich nicht einmal der Außenminister Karl Schwarzenberg entgehen lassen.

Philip Hochmeier ist vielleicht der meist preisgekrönte Schauspieler unter seinen deutschsprachigen Kollegen. Trotz seiner Jugend arbeitete der Schüler Klaus Maria Brandauers auf solchen Bühnen wie das Burgtheater in Wien, Deutsches Theater in Berlin oder zuletzt am Thalia Theater in Hamburg. In Prag haben wir Hochmeier schon einige Male während des Festivals gesehen – unvergesslich war er als Hamlet. Diesmal brillierte er in einer one-man-show, der überraschenden szenischen Interpretierung des nicht beendeten Romans „Amerika“ von Franz Kafka.

„Schnell in die Schweiz!“ – heißt es im Stück Elfriede Jelineks „Rechnitz (Der Würgeengel)“. Und es soll vor allem „weg aus Rechnitz“ heißen. Das ist nämlich ein Ort, wo Schlimmes und Böses passiert ist, wo die Herrschaften gemeinsam mit dem Gestapo Unschuldige getötet haben, wobei die Rote Armee schon so nahe ist. Es werden schreckliche und fast unbekannte Ereignisse vom Kriegsende geschildert, doch wie immer bei dieser Autorin auch viel viel mehr. In der Aufführung des Züricher Schauspielhauses glänzte die hervorragende Schauspielerin Isabelle Menke in hinreißender one-women-show, die das Thema „Täter und sein Hass auf die Opfer“ behandelt und ganz außerhalb von den klassischen Theaterstereotypen gespielt wurde. Eine beeindruckende Arbeit, die alle Theaterstereotypen stürzt, eine atemberaubende schauspielerische Leistung und ein dringender Text. In Zürich werden die Zuschauer mit dem Bus an jeweils neuen unbekannten Ort gebracht, in Prag hat das Publikum das Gebäude von Rudolfinum kennen gelernt, in dem einst der Reichsprotektor Heydrich sein Arbeitszimmer hatte.

Im zweiten Teil des Festivals kam das Dresdner Staatsschauspiel wieder, diesmal mit „Lulu“, einer Aufführung, für die es gelungen ist, Schauspieler und Sänger aus einigen europäischen Theatern zusammen zu bringen, um den berühmten Stoff von zwei Stücken Frank Wedekinds und der Oper Alban Bergs zu bearbeiten. Die Dresdner „Lulu“ war jedoch weder Oper noch Sprechtheater, sondern ein faszinierendes Gesamtkunstwerk David Martons, des vielleicht gefragtesten jungen Regisseurs dieser Zeit. David Marton ist Ungare, der seit 2003 in Kopenhagen, Wien, Hamburg und Berlin inszenierte, vor allem aber durch seine Zusammenarbeit mit Christoph Marthaler und Frank Castorf beeinflusst wurde. Lulu war hier Femme fatale, Prostituierte, sinnliche Geliebte, aber auch Kind und Muse. Martons Lulu, ein bezauberndes Werk des modernen Theaters mit einer großen Aussagekraft, mit Witz, Charme, hervorragenden schauspielerischen und Sängerleistungen und vielen unerwarteten Situationen, „die beste Aufführung des Musiktheaters 2009“, wurde in Prag zum letzten Mal gespielt.

Nicht nur für das junge Publikum und für die Studenten werden Diskussionen mit den Theaterschaffenden vorbereitet. Diesmal war es ein Vortrag mit anschließender Diskussion. Der bedeutende deutsche Theaterwissenschaftler und auch praktizierende Theaterschaffende Prof. Hajo Kurzenberger hat über die Tendenzen des heutigen Theaters, über neue Regiemethoden, aber auch über die Theatralität in der Politik und im Sport geredet.

David und Jess mochten einander, sie heirateten und leben jetzt in einem kleinen Haus in London. Alles ist schön. Dann begeht jedoch Jess einen Selbstmordversuch. Ihr Mann findet sie, es ist noch nichts verloren, die Frau lebt noch... In der weiteren Entwicklung der Geschichte spielt Davids Sehnsucht nach einem Ford Mondeo die vielleicht wichtigste Rolle... „Liebe und Geld“, das Stück von Dennis Kelly, eine tiefe Sonde in unsere vom Geld und von der Krise beeinflussten Leben wurde vom Berliner Deutschen Theater in der Regie von Stephan Kimmig gespielt. Sie war zum letzten Berliner Theatertreffen eingeladen und beeindruckt die Kritiker durch ein großes Thema, ausgezeichnete Schauspieler und überraschende

Erzählweise, durch die sich die ganze Geschichte langsam wie ein sorgfältig verpacktes Geschenk öffnet. Stephan Kimmig ist den Prager Zuschauern gut bekannt, sei es schon als Inszenator von „Heda Gabler“ oder von Horváths „Glaube, Liebe, Hoffnung“. Seine zarte und trotzdem feste Handschrift ergänzt um einfallsreiches Bühnenbild und starke schauspielerische Besetzung schloss die fünfzehnte Jubiläumsausgabe des Festivals ab.

Das Festival konnte in diesem Jahr 7 Aufführungen aus Deutschland, Österreich, der Schweiz, Luxemburg und Tschechien, so wie ein Kabarett, eine szenischen Lesung, einen Talk-Show-Abend, einen Vortrag und eine szenische Skizze anbieten. Insgesamt haben wir 17 Vorstellungen auf 10 Prager Bühnen aufgeführt, die von fast 4 000 Zuschauern besucht wurden, was 94% von den gebotenen Plätzen darstellt. Die Studenten haben im vollen Ausmaß die Möglichkeit genutzt, die Festivalvorstellungen mit dem Festivalpass zu besuchen. Die Vorstellungen wurden simultan übersetzt, für den Kartenverkauf war die Firma TICKETPRO zuständig. Die Web-Seiten des Festivals wurden im Oktober und November von 6 000 Personen besucht und während seiner sehr kurzen Existenz auf Facebook konnte das Festival über 200 Freunde gewinnen.

Der Tradition entsprechend haben dem Festival die Präsidenten Deutschlands, Österreichs und Tschechiens, die Präsidentin der Schweiz und der Premierminister Luxemburgs ihre Schirmherrschaft erteilt.

Zum Festival haben sich über 70 Journalisten akkreditiert; über die diesjährige Ausgabe haben einige Dutzend tschechische und auch ausländische Medien, unter ihnen auch Fernseh- und Rundfunksender, gedruckte Medien und Web-Servers (Česká televize, Český rozhlas, ARD, Deutsche Welle, Theater heute, Hospodářské noviny, tyden.cz und viele andere) berichtet. Detaillierte Auflistung der Medienkampagne und der Berichterstattung zum Festival befindet sich im Extrateil dieses Abschlussberichts.

Tisková konference / Pressekonferenz
Nová scéna / Neue Bühne
4. 11. 2010

Zahájení festivalu / Eröffnung des Festivals
Národní divadlo / Nationaltheater
7. 11. 2010

Zlatý kořenáč / Der goldne Topf
Staatsschauspiel Dresden
Národní divadlo / Nationaltheater
7. 11. 2010

Biografie: Hra / Biografie: Ein Spiel
Theater am Neumarkt, Zürich
Divadlo v Řeznické / Theater in der Řeznická
8. - 9. 11. 2010

Tucho a K. / Tucho und K.
Kasemattentheater, Luxemburg
Divadlo Komédie / Theater Komödie
9. 11. 2010

Cena Josefa Balvína / Josef Balvín-Preis
Nová scéna / Neue Bühne
10. 11. 2010

Co se stalo, když Nora... / Was geschah,
nachdem Nora...
Národní divadlo / Nationaltheater, Prag
Nová scéna / Neue Bühne
10. 11. 2010

Pavel Landovský
Z Činoheráku... / Aus dem Schauspielklub
Činoherní klub / Schauspielklub
11. 11. 2010

Josef Hader
Hader hraje Hadera / Hader spielt Hader
Nová scéna / Neue Bühne
12. 11. 2010

Amerika
Thalia Theater, Hamburg
Divadlo Archa / Theater Arche
13. 11. 2010

Rechnitz (Anděl zkázy) / (Der Würgeengel)
Schauspielhaus, Zürich
Rudolfinum
13. - 14. 11. 2010

Lulu
Staatsschauspielhaus Dresden / Schauspiel
Hannover
Divadlo na Vinohradech / Theater in den Weinbergen
15. 11. 2010

Prof. Dr. Phil. Hajo Kurzbeberger
Herectví na mediálních scénách /
Schauspielerei auf den Medienbühnen
Goethe-Institut Prag
16. 11. 2010

Láska a peníze / Liebe und Geld
Deutsches Theater, Berlin
Divadlo na Vinohradech / Theater in den Weinbergen
16. 11. 2010

Ministr zahraničí / Außenminister
Karel Schwarzenberg
Nová scéna / Neue Bühne
12. 11. 2010

15. ročník Pražského divadelního festivalu německého jazyka se setkal s mimořádným, veskrze pozitivním ohlasem v médiích všeho charakteru, a to jak v českých, tak i zahraničních. O letošním ročníku festivalu informovala média jako Česká televize, Český rozhlas, ARD, ZDF, vůbec poprvé Theater heute, všechna domácí odborná média a řada dalších tuzemských i zahraničních periodik, rozhlasových i televizních stanic a webových serverů.

Díky mediálním partnerům letošního ročníku festivalu, kterými byli Česká televize, Hospodářské noviny, iHNed.cz, JCDecaux, Český rozhlas - Radiožurnál, Radio 1, euroAWK, M.I.P. Advertising, divadlo.cz, Pragoplakát a Metropolis, se podařilo realizovat poměrně rozsáhlou a úspěšnou kampaň, která se pozitivně odrazila na návštěvnosti a celkové prezentaci festivalu. Diváci, posluchači a čtenáři byli informováni prostřednictvím rozhovorů, kampaní a pořadů o celkovém programu festivalu, předprodeji vstupenek a dalších aktivitách festivalu.

PR festivalu bylo zajištěno tiskovou konferencí a intenzivní spoluprací s novináři, médii a mediálními partnery. K účasti na festivalových představeních se akreditovalo více jak 70 novinářů z Česka, Německa a Rakouska.

Publicita a její významný dopad pro festival dokazuje vzrůstající zájem o festival jak mezi diváky, tak i ze strany novinářů a odborné veřejnosti a potvrzuje jeho důležitost, přínos a nezastupitelnost v českém kulturním, ale i politickém prostředí.

MEDIÁLNÍ KAMPAŇ FESTIVALU 2010

• REKLAMA

- **Česká televize**

- spotová kampaň 1. 10. – 7. 11. 2010
  - vedení loga generálního a 3 hlavních partnerů festivalu
  - vysíláno na ČT 1, ČT 2 a ČT 24
  - 62 anoncí (z toho 17x „Prime time“), 30 sec.

- **Český rozhlas – Radiožurnál**

- soutěž o vstupenky
  - redakční podpora

- **Radio 1**

- odvysílání spotů, 1. - 17. 11. 2010, 30 anoncí, 30sec.
  - účast v soutěži Balíček Radia 1, 1. – 7. 11. 2010
  - 2x soutěž ve vysílání o vstupenky
  - kulturní servis, 7. – 17. 11. 2010
  - rozhovor ve vysílání

- **Hospodářské noviny**

- 20. 10. – 3. 11. 2010
  - deník Hospodářské noviny – 1x ¼, 25. 10. 2010
  - IN magazín – 2x ¼, 20. 10. a 3. 11. 2010
  - Víkend magazín – 1x ¼, 29. 10. 2010
  - vedení log generálního partnera a hlavních partnerů a institucí, které podporují festival

- **Svět a divadlo**

inzerce 1/1 ve vydání 05/2010, černobílá,
uvedení log generálního partnera, hlavních partnerů a institucí a hlavních mediálních partnerů festivalu

- Divadelní noviny

inzerce 170 x 425 mm ve vydání 17/2010, 19. 10. 2010
uvedení log generálního partnera, hlavních partnerů a institucí

- Prager Zeitung

inzerce 1/12 B – 137 x 66 mm, 4. 11. 2010
uvedení log generálního partnera, hlavních partnerů a institucí

- Metropolis

2x XL inzertní modul, 100 x 70 mm, 14.- 27.10. 2010 a 28. 10. 2010 - 10.11. 2010
zveřejnění programu, 28. 10. - 10. 11. 2010
tip v programu 28. 10. - 10. 11.2010

- iHNed.cz

hypertextový odkaz, textová pozvánka: 1. – 7. 11. 2010

- www.radio1.cz

full bannerová kampaň, cílená na vybrané představení: 1. - 17. 11. 2010
uvedení generálního partnera festivalu
prolink na stránky projektu
objem 20 000 impresí

- www.divadlo.cz

bannerová kampaň 20. 10. – 7. 11. 2010
banner zobrazený v horní pozici stránek serveru divadlo.cz, umístění článků na serveru v rubrice festivaly, zvýrazněná informace v poli HotSpots v pravém sloupci stránky, zvýraznění informace o festivalu s odkazem na www.theater.cz v záhlaví pravidelného týdenního mailingu novinek na divadlo.cz
rozesílání je každou sobotu na registrovaných cca 1.500 adres
uvedení loga generálního partnera

- www.ticketpro.cz

bannerová kampaň v rámci předprodeje vstupenek – 18. 10. – 17. 11. 2010

- RozRazil Online

bannerová kampaň, 1. – 17. 11. 2010

- **Přehled kulturních pořadů**

uvedení programu a motivu festivalu, listopadové vydání 2010

- **Česká kultura**

uvedení programu a motivu festivalu, listopadové vydání 2010

• VENKOVNÍ REKLAMA

- JCDecaux city lighty a QS fólie
QS fólie (samolepky 220 x 60 cm) v počtu 70 ks, 1. – 30. 11. 2010
CLV v počtu 10 ks, 2. – 15. 11. 2010, plochy na nejfrekventovanějších místech v centru města
uvedení log všech partnerů a jmen všech institucí, které podporují festival
- euroAWK city lighty
city lightová kampaň 1. – 28. 11. 2010
počet kusů: 25, pražské metro + povrch kolem metra
uvedení log všech partnerů a jmen všech institucí, které podporují festival
- Pragoplakát city lighty, A1
rondely a panely v historickém centru města
CLV v počtu 20 ks, 25. 10. – 7. 11. 2010
A1 v počtu 70 ks, 25. 10. – 7. 11. 2010
uvedení log všech partnerů a jmen všech institucí, které podporují festival
- M.I.P. Advertising city lighty
CLV plochy na letištních terminálech Ruzyně Sever 1 a 2
5. 10 – 17. 11. 2010, 10 ploch
uvedení log všech partnerů a jmen všech institucí, které podporují festival
- Plakáty A1
počet kusů: 120
distribuce: divadla, instituce, školy
uvedení log všech partnerů a jmen všech institucí, které podporují festival
- Merchandising festivalu
placky s letošním motivem a logem festivalu, zrcátka s letošním motivem festivalu
prodej před každým představením festivalu a v internetovém obchodě na www.theater.cz

• TISKOVINY A PREZENTACE FESTIVALU

- **Programové skládačky**
počet kusů: 15.000
distribuce: partnerům festivalu, institucím, divadlům, do škol, kaváren a dalších veřejných objektů
reklamní plochy generálního a hlavních sponzorů: Česko-německý fond budoucnosti, Goethe-Institut Prag, RWE Transgas, T-Mobile, Česká spořitelna
uvedení log všech partnerů a jmen všech institucí, které podporují festival
- Programové **brožury**
počet kusů: 800
distribuce: partnerům festivalu, novinářům během tiskové konference, divákům před představeními
celostránková prezentace generálního partnera
uvedení log všech partnerů a jmen všech institucí, které podporují festival

- [www stránky festivalu | www.theater.cz](http://www.theater.cz)
uvedení log všech partnerů a jmen všech institucí, které podporují festival a prolink na jejich webové stránky
- **Prezentační banner festivalu**
umístění na tiskové konferenci a ve všech divadlech v době konání představení
uvedení log všech partnerů a jmen všech institucí, které podporují festival
- **Fotostěna**
umístění ve foyeru velkých divadel v době konání představení
uvedení log všech partnerů a jmen všech institucí, které podporují festival

• PUBLICITA

- Televizní zpravodajství
  - ČT 1
Události
  - ČT 24
Události
Události, komentáře
  - ČT 2
Divadlo žije!
Knížní svět
- Ostatní média
  - Český rozhlas – Radiožurnál
  - Právo
  - Lidové noviny
  - Hospodářské noviny
  - Týden
  - Elle
  - Deník Referendum
  - ČIAnews.cz
  - RozRazil Online
  - ct24.cz
  - iHNed.cz
  - radio.cz
  - novinky.cz
  - i-divadlo.cz
  - a další

DAS ECHO IN DEN MEDIEN UND DIE WERBUNG FÜR DIE FESTIVALPARTNER

Dem diesjährigen, bereits 15. Prager Theaterfestival deutscher Sprache wurde eine außerordentliche und äußerst positive Aufmerksamkeit der Medien aller Art zuteil, und zwar sowohl der tschechischen als auch der ausländischen. Über das Festival berichteten zum Beispiel: Česká televize, Český rozhlas, ADR, ZDF und zum ersten Mal auch „theaterheute“, alle inländischen Fachmedien und viele weitere in- und ausländische Periodika, Rundfunk- und Fernsehsender und Web-Servers.

Dank den Medienpartnern des diesjährigen Festivals, unter denen Česká televize, Hospodářské noviny, Ihned.cz, JCDecaux, Český rozhlas – Radiožurnál, Radio 1, euroAWK, M.I.P. Advertising, divadlo.cz, Pragoplakát und Metropolis vertreten waren, konnte eine umfang- und erfolgreiche Kampagne gestartet werden, die positive Auswirkungen auf die Besucherzahlen und auch auf die gesamte Präsenz des Festivals in der Öffentlichkeit brachte. Die Zuschauer, Zuhörer und Leser wurden durch Interviews, Werbekampagnen und Sendungen über das Festivalprogramm, den Vorverkauf so wie über weitere Aktivitäten des Festivals informiert.

Die PR des Festivals basierte auf Pressekonferenzen, intensiver Arbeit mit einzelnen Journalisten, Medien und Medienpartnern. Zur Teilnahme am Festival haben sich 70 Journalisten aus Tschechien, Deutschland und Österreich akkreditiert.

Solche Publizität und deren Auswirkungen für das Festival bezeugt das anwachsende Interesse nicht nur seitens der Zuschauer, sondern auch seitens der Journalisten und der Fachöffentlichkeit und kann als eine Bestätigung der großen Bedeutung und Einmaligkeit des Festivals im tschechischen kulturellen und auch politischen Leben betrachtet werden.

MEDIENPLAN DER FESTIVALCAMPAGNE 2010

• WERBUNG

• **Česká televize (Tschechisches Fernsehen)**

Spot-Kampagne 1. 10. – 7. 11. 2010

Anführung des Logos des Generalpartners und der 3 Hauptpartner

Ausgestrahlt von: ČT 1, ČT 2 und ČT 24

62 Annoncen (davon 17x „Prime time“), 30 sec.

• **Český rozhlas – Radiožurnál (Tschechischer Rundfunk)**

Wettbewerb um Eintrittskarten

redaktionelle Unterstützung

• **Radio 1**

Werbespots vom 1. – 17. 11. 2010, 30 Annoncen von 30 Sekunden

Anteil am Wettbewerb „Radio 1-Paket“, 1. – 7.11. 2010

Kultur-Service, 7. – 17.11. 2010

Interview in Live-Sendung

• **Hospodářské noviny**

20. 10. – 3. 11. 2010

Tagblatt Hospodářské noviny – 1x ¼, 25. 10. 2010

Beilagen:

IN magazin – 2x 1/4, 20. 10. und 3. 11. 2010

Víkend magazin – 1x ¼, 29. 10. 2010

Anführung der Logos aller Partner und Institutionen, die das Festival unterstützen

- **Svět a divadlo (Theaterzeitschrift, erscheint alle 2 Monate)**
Anzeige 1/1 in der Ausgabe 05/10, SW
Anführung der Logos aller Partner und Institutionen, die das Festival unterstützen
- Divadelní noviny (Theaterzeitschrift, erscheint alle 2 Wochen)
Anzeige 170 x 425 mm in der Ausgabe 17/2010, 19. 10. 2010
Anführung der Logos aller Partner und Institutionen, die das Festival unterstützen
- Prager Zeitung
Anzeige 1/12 B – 137 x 66 mm, 4. 11. 2010
Anführung der Logos aller Partner und Institutionen, die das Festival unterstützen
- Metropolis
2x XL Anzeige-Modul, 100 x 70 mm, 14.- 27.10. 2010 a 28. 10. 2010 - 10.11. 2010
Programmabdruck, 28. 10. - 10. 11. 2010
Programmtipp 28. 10. - 10. 11.2010
- iHNed.cz
Hinweis mit Homepage, Texteinladung: 1. – 7. 11. 2010
- www.radio1.cz
Full-Banner-Kampagne betreffend einzelne Vorstellungen: 1. - 17. 11. 2010
Anführung des Generalpartners des Festivals
Link auf die Homepage des Projekts
Umfang 20 000 Impressionen (Besucherzahlen)
- www.divadlo.cz
Banner-Kampagne 20. 10. – 7. 11. 2010
Banner oben auf der Homepage vom Server „divadlo.cz“, Artikel in der Kolumne „Festivals“, unterstrichener Hinweis in „HotSpots“ auf der rechten Seite, unterstrichener Hinweis zum www.theater.cz in der Kopfleiste der „Neuigkeiten der Woche“ von www.divadlo.cz
Versand jeden Samstag auf ca 1.500 registrierte Adressen
Anführung des Logos des Generalpartners
- www.ticketpro.cz
Banner-Kampagne im Rahmen des Kartenvorverkaufs – 18. 10. – 17. 11. 2010
- RozRazil Online
Banner-Kampagne, 1. – 17. 11. 2010
- **Kulturvorschau (Přehled kulturních pořadů)**
Festivalprogramm und -motiv in der Novemberausgabe 2010

- **Kulturvorschau (Česká kultura)**

Festivalprogramm und -motiv in der Novemberausgabe 2010

- **OUTDOOR-WERBUNG**

- JCDecaux - City-Lights und QS-Folien
QS-Folien (Selbstkleber 220 x 60 cm) 70 Stück, 1. – 30. 11. 2010
CLV, 10 Stück, 2. – 15. 11. 2010, Flächen auf den meist frequentierten Stadtorten (Zentrum)
Anführung der Logos aller Partner und Institutionen, die das Festival unterstützen
- euroAWK - City-Lights
City-Light-Kampagne 1. – 28. 11. 2010
25 Stück, Prager U-bahn + Umgebung der U-bahn
Anführung der Logos aller Partner und Institutionen, die das Festival unterstützen
- Pragoplakát – City-Lights, DIN A1
Aushängeflächen im historischen Zentrum der Stadt
CLV 20 Stück, 25. 10. – 7. 11. 2010
DIN A1 70 Stück, 25. 10. – 7. 11. 2010
Anführung der Logos aller Partner und Institutionen, die das Festival unterstützen
- M.I.P. Advertising – City-Lights
CLV Flächen auf den Flughafenterminals Ruzyně Nord 1 und 2
5. 10 – 17. 11. 2010, 10 Flächen
Anführung der Logos aller Partner und Institutionen, die das Festival unterstützen
- DIN A 1-Plakate
120 Stück
Vertrieb: Theater, Behörden, Kulturinstitutionen, Schulen
Anführung der Logos aller Partner und Institutionen, die das Festival unterstützen
- Festival - Merchandising
Ansteckknöpfe mit dem diesjährigen graphischen Motiv und dem Festivallogo
Verkauf vor jeder Vorstellung und im Internetshop unter www.theater.cz

- **DRUCKSACHEN UND PRÄSENTATION DES FESTIVALS**

- Programmporellos
15.000 Stück
Vertrieb: Partner des Festivals, Behörden, Theater, Schulen, Cafés und weitere öffentliche Objekte
Werbeflächen für den General- und die Hauptsponsoren: Deutsch-tschechischer Zukunftsfonds, Goethe-Institut Prag, RWE Transgas, T-Mobile, Česká spořitelna
Anführung der Logos aller Partner und Institutionen, die das Festival unterstützen

- Programmhefte
800 Stück
Vertrieb: an die Partner des Festivals, Journalisten bei der Pressekonferenz, Zuschauer vor den Vorstellungen
Präsentation des Generalpartners – 1 Seite
Anführung der Logos aller Partner und Institutionen, die das Festival unterstützen
- Festival-Homepage | www.theater.cz
Anführung der Logos aller Partner und Institutionen, die das Festival unterstützen und Links auf deren Web-Seiten
- Festivalbanner
Präsent bei der Pressekonferenz und in allen Theatern vor und während der Vorstellungen
Anführung der Logos aller Partner und Institutionen, die das Festival unterstützen
- Foto-Wand
Im Foyer der großen Theater vor und während der Vorstellungen
Anführung der Logos aller Partner und Institutionen, die das Festival unterstützen

• PUBLIZITÄT

- Fernsehen – Berichterstattung
ČT 1
Události (Hauptnachrichten)

ČT 24
Události (Hauptnachrichten)
Události, komentáře (Kommentierte Nachrichten)

ČT 2
Divadlo žije! (Das Theater lebt! – Theater-Wochenjournal)
Knižní svět (Bücherwelt – literarisches Wochenjournal)
- Andere Medien
Český rozhlas – Radiožurnál (Tschechischer Rundfunk) und radio.cz
Právo (Tagblatt) und Novinky.cz (Server vom Tagblatt „Právo“)
Lidové noviny (Tagblatt)
Hospodářské noviny (Tagblatt) und iHNed.cz (Server vom Tagblatt „Hospodářské noviny“)
Týden (Wochenblatt)
Elle (Monatsmagazin)
Deník Referendum (Tagblatt)
ČIAnews.cz (Presseagentur)
ct24.cz (Server des Tschechischen Fernsehens)
und andere

CLV PLOCHY / FLÄCHEN euroAWK

Praha 1 - Praha 1 - metro C - Hlavní nádraží, nástupiště
 Praha 1 - metro C - Muzeum, výstup Mezibranská, Žitná
 Praha 1 - metro B - Náměstí Republiky, výstup Masar. nádraží
 Praha 2 - metro B - Karlovo náměstí, výstup Karlovo nám.
 Praha 3 - metro A - Flóra, výstup Loubí
 Praha 3 - metro A - Želivského, výstup Papírny
 Praha 4 - metro C - Vyšehrad, podchod pod nástupištěm
 Praha 4 - metro C - Pankrác, výstup hotel Panoráma
 Praha 5 - metro B - Jinonice, nástupiště u eskalátoru
 Praha 5 - metro B - Smíchovské nádraží, spojovací galerie
 Praha 5 - Stodůlky, venkovní
 Praha 6 - metro A - Dejvická, spojovací chodba mezi východy
 Praha 6 - metro A - Hradčanská, výstup Špejchar
 Praha 6 - povrch - Dejvická, metro - vstup Vítězné náměstí
 Praha 7 - metro C - Nádraží Holešovice, vestibul nádraží
 Praha 8 - metro B - Florenc, podchod a vestibul trasy C
 Praha 8 - metro B - Palmovka, výstup ulice Na Žertvách
 Praha 8 - povrch - Křižíkova, venkovní
 Praha 8 - metro C - Kobylisy, západní vestibul
 Praha 9 - metro B - Černý most
 Praha 9 - metro C - Letňany
 Praha 9 - metro C - Prosek
 Praha 10 - metro A - Skalka, vstup
 Praha 11 - povrch - Háje, výstup z metra - multikino Galaxie
 Praha 11 - metro C - Opatov, nástupiště

CLV PLOCHY / FLÄCHEN JCDecaux

Praha 1 - Václavské náměstí - Štěpánská / Ve Smečkách
 Praha 1 - Myslíkova, Mánes
 Praha 1 - Revoluční, Náměstí Republiky
 Praha 1 - Náměstí Republiky
 Praha 1 - Václavské náměstí, Jindřišská
 Praha 1 - Václavské náměstí, Vodičkova, Melantrich
 Praha 1 - Lazarská, Jungmannova
 Praha 1 - Václavské nám., Baťa
 Praha 2 - Vinohradská, Jičínská
 Praha 2 - Anglická, Rubešova

+ 60x QS fólie - tramvaje

◀ 2x Florenc
 ◀ Lazarská

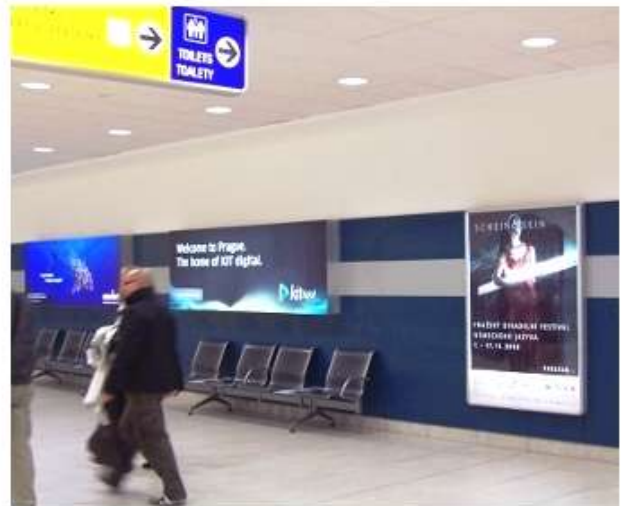
PLOCHY / FLÄCHEN PRAGOPLAKÁT

Anděl - A1
 Anežská - A1 + CLV
 Bílá labuť - CLV
 Budějovická - mobiliář - 2x A1
 Černý Most - A1
 Chodov - A1
 Dejvická - A1
 Divadlo na Fidlovačce - A1
 Florenc - metro - 2x A1
 Florenc - MHD - CLV
 Florenc - Muzeum hl. m. Prahy - A1
 Háje - metro - 2x A1
 Haštalské náměstí - 2x A1
 Hlavní nádraží - metro - A1
 Hlavní nádraží - Vrchlic. sady - A1
 Hybernská / Opletalova - A1 + CLV
 I. P. Pavlova - Sokolská - 3x A1
 Invalidovna Metro - A1
 Ječná u tram. zast. - A1
 Jindřišská - CLV
 Jinonice - A1
 Jiřího z Poděbrad - A1
 Kampa - park - CLV

Karlínské náměstí - A1
 Karlovo náměstí - park - A1
 Karlovo náměstí - Žitná - A1
 Karolíny Světlé - Karlovy lázně - A1
 KD Ládví - A1
 Kobylisy - mobiliář - A1
 Ládví - A1
 Loretánské náměstí - A1
 Luka - metro - A1
 Malostranská - Mánes. most - 3x A1 + CLV
 Malostranská - u metra - A1
 Motol - nemocnice - A1
 Muzeum - CLV
 Náměstí Míru - metro - A1
 Náměstí Míru - park - A1
 Náměstí republiky - Hybernská - CLV
 Národní dům - Smíchov - 2x A1 + CLV
 Opletalova - Vrchlického sady - A1
 Palachovo náměstí - Rudolfinum - A1
 Palackého náměstí - Emauzy - A1
 Palmovka - A1
 Palmovka Metro - A1
 Pražského povstání - A1

Radlická metro - A1
 Riegrovy sady - A1
 Roztyly - A1
 Seifertova - DOS - A1
 Skalka - A1
 Smíchovské nádraží - A1
 Staroměstské nám. - Týnská - A1 + CLV
 Štefánikuv most - A1
 Stodůlky - A1
 Strašnická - A1
 Tešnov - Na Poříčí - A1
 Tylovo náměstí - A1
 U Milosrdných - A1 + CLV
 Újezd - CLV
 Vinohradská nemocnice - A1
 Vodičkova - CLV
 Vojanovy sady - A1 + 2x CLV
 Vysočanská - metro - A1
 Želivského - metro - A1
 Žitná - Štěpánská - 2x A1 + CLV
 Zličín - 2x A1
 Žofín - CLV

▼ letiště Ruzyně / Flughafen Ruzyně ▼ ▼

▲ Metro B - Smíchovské nádraží
▼ Metro C - Nádraží Holešovice

letiště Ruzyně / Flughafen Ruzyně ▲
Metro C - Opatov ▼

- ◀ Plakát A1/DINA7
CLV
- ▶ Roll-up banner

- ◀ Obálka programového katalogu
Programmheftumschlag
- ▼ QS Folie - tramvaje / Straßenbahn

PRAŽSKÝ DIVADELNÍ FESTIVAL
NĚMECKÉHO JAZYKA

PRAGER THEATERFESTIVAL
DEUTSCHER SPRACHE

THEATER.cz

7.-17.11.2010

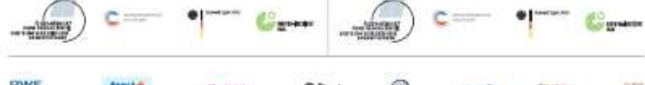

- ◀ Programová skládáčka / Programm-Leporelo
- ▼ 2x náhled TV spotu / TV Spot-Einsicht

- ▲ Projekce - Nová scéna / Projektion Neue Bühne
- ◀ Fotostěna s logy partnerů Festivalu / Foto-Wand
- ▼ Zrcátko a placky / Spiegel und Ansteckknopf

Marie Reslová pro ČT24

»Pražský divadelní festival německého jazyka je pro nás důležitý. Nejen proto, že představuje současné německé autory, což je velice silná dramaturgická linie festivalu, ale i proto, že otevírá určité nové, jiné způsoby inscenování her.«

Roman Sikora, Deník Referendum, 7. 11. 2010

Dnes začíná pražský svátek německého divadla

»Už dnes v Praze začíná Pražský divadelní festival německého jazyka. Poběží až do 17. listopadu a představí to nejlepší, co se v poslední době urodilo v divadlech našich západních sousedů. Jak už bývá zvykem, Pražský divadelní festival německého jazyka nabídne celou řadu divadelních laskomin. Německo prostě patří, ať se nám to líbí, nebo ne, ke kulturním, a tedy také divadelním velmocím. Proto není špatné dění na tamních prknech sledovat a třeba porovnávat rozdíly mezi divadlem německým a českým. Jsou totiž často propastné.«

Vojtěch Varyš, tyden.cz, 8. 11. 2010

Německý festival – Zfetovaná pohádka a národní socialismus

»Zlato nad zlato. Zrak i sluch přechází, sen střídá skutečnost, romantismus vzývá socialismus. Pražský divadelní festival německého jazyka zahájil svůj patnáctý ročník velkolepě – drážďanským Zlatým kořenáčem v pražské zlaté kapliče.

Zahájení každého festivalu je doprovázeno oficiálními ceremoniemi, recepcemi a projevy plnými dutého slovního škváru. Ani tomu se úplně nepodařilo uniknout, ovšem pořadatelé vyřešili nesmírně elegantně otázku poděkování sponzorům - tematickou písní z představení Christopha Marthaleru Stunde null, která na festivalu slavila úspěch před dvanácti lety.«

Jana Machalická, Lidové noviny a lidovky.cz, 9. 11. 2010

V rauši z Drážďan do Prahy

Zlatý kořenáč romantika E. T. A. Hoffmanna ve zdramatizované a aktualizované podobě zdivočel.

Divadelní úterý – Divoký kvas v květináči, živé slovo básníkovo a princeznina zpověď.

»Pro každou festivalovou dramaturgii je asi nejtěžší odhadnout, jak dílo, které vidí v domácím prostředí a v určitých kontextech, zafunguje jinde. Dramatizace novely Zlatý kořenáč E. T. A. Hoffmanna z drážďanské činohry, která v neděli popatnácté otevřela festival německého divadla, přenos do Prahy sice v zásadě přežila, ale cestou poztrácela víc, než by se čekalo.

...

Samozřejmě že němečtí herci, jak už jsme se mohli mnohokrát přesvědčit, naprosto oddaně slouží celku a vklad herecké energie je úctyhodný. Svlékají se, laškují s živým hadem, který je nepříjemně obtáčí, zodpovědně a bez mrknutí oka o své tělo rozbíjejí syrová vejce, která se slizce roztékají. Jenže kvůli stálému kvasu na jevišti skoro ani nemají možnost nějaké postavy vytvořit. Přesto si dovedu dobře představit, že v Drážďanech tahle inscenace má svůj smysl a tamější publikum oslovuje. Zda je přenosná, si nejsem jistá, ale na druhé straně je dobře, že se na festival dostala. Jak je vidět, není třeba tolik se bičovat nad stavem domácího divadla. Tím spíš, že srovnání domácích scén s činohrou v Drážďanech, tedy divadlem z bývalého východního bloku, je určitě souměřitelnější než s německými špičkami, které k nám přijíždějí z někdejší západní části.«

Marie Reslová, Hospodářské noviny a iHNed.cz, 14. 11. 2010

Divadelní festival německého jazyka zahájily dějiny, sny a halucinace

»Drážďanská státní činohra s inscenací režiséra Sebastiana Baumgartena Zlatý kořenáč zahájila desetidenní Pražský divadelní festival německého jazyka. Publikum v Národním divadle trochu bezradně sledovalo významově složitou dvouhodinovou kompozici inspirovanou povídkou německého romantického spisovatele E.T.A. Hoffmanna.

...

Herci jsou skvělí, střihem proměňují výraz od (často bizarní) stylizace k civilu nebo ke zcizenému komentáři. Se složitým romantickým jazykem textu nakládají suverénně. Řešení jednotlivých situací začíná v realitě a zvláštním "pootočením" se přehoupne, jako by vyjelo z kolejí, k šílenství.

Všechno to signalizuje nějakou poruchu a člověk si není jistý, zda je to vize světa, jak se jeví bláznovi, nebo vyšinutý svět plný magorů z pohledu člověka, který ještě neztratil zdravý rozum a jen se pokouší přiléhavě vyjádřit stav věcí. Každopádně je o čem přemýšlet.«

Vojtěch Varyš, tyden.cz, 9. 11. 2010

Německý festival - Svůdná žena a hra se životem

»Jak to ti němečtí herci dělají? Zazní po představení obdivná otázka. Tohle byli ovšem Švýcaři, takže odpověď může být komplikovanější, než se zdá. Další den německého festivalu.

Ten kontrast už nemohl být větší. Zlacené prostředí velké budovy Národního divadla - komorní klub v Řeznické pro pár desítek tisíců se diváků na rozhrkaných židlích. Obří výpravná podívaná s živými hady a projekcemi versus komorní kousek pro tři herce. Ale zážitek to byl opět dechberoucí.«

Helena Kunčarová, RozRazil Online, 16. 11. 2010

Theater 2010: A tam on jezdil a tam se veselil

»Josef Hader je jedním z nejznámějších politických kabaretiérů v německy mluvících zemích, především v Rakousku, kde žije poblíž Vídně. Jediná zrádnost, co se jeho kabaretu týče, je občasné zacyklení se a návraty k dobře fungujícím předpřipraveným vtipům. Snad i pro nedostatek nových námětů se i Hader tu a tam zacyklí a vrátí do bezpečnějších vod recyklovaného humoru, většinou ale tuto neobratnost vysvětlí bravurním vypoointováním. I když druhá půle kabaretu postrádala svižnost a přesné načasování gagů, přesto je Hader zcela právoplatně jedním z nejlepších současných rakouských komiků.«

Vojtěch Varyš, Tyden.cz, 15. 11. 2010

Německý festival: Salvy smíchu, málo masa, hodně krve

»Víkend s Josefem Fritzlem! Rakouský kabaret i monodrama nositelky Nobelovy ceny Elfriede Jelinekové se dotýkaly mimo jiné sklepů a jejich tajemství. Do toho se vešla i Kafkova Amerika.

Víkend pražského německého festivalu pokračoval v ohledávání různorodých podob současného německy mluvícího divadla. Shodou náhod byla všechna tři představení určena pro jednoho herce - ani v jednom případě však nešlo o kusy komorní nebo vizuálně chudé.

V pátek na Novou scénu zavítal rakouský komik Josef Hader se svou one man show Hader hraje Hadera. Velké hlediště zaplnil zcela, přičemž z větší části tvořili publikum německy hovořící diváci - Hader je totiž v Rakousku a okolí tak populární, že se na leckteré jeho show není možné vůbec dostat - proto mezi diváky kromě knížete Schwarzenberga nechyběli ani návštěvníci třeba až z Mnichova.«

Tomas Petzold, Dresdner neueste Nachrichten, 12. 11. 2010

Zázrak nad Vltavou

Pražský divadelní festival německého jazyka v 15. ročníku – Drážďany jsou zastoupeny dvěma inscenacemi

...

» Po zahajovací, nikterak pompézní ceremonii vládne především soustředěná pozornost, u publika stejně jako u malého drážďanského souboru. Vydrží až do konce a uznalý potlesk si zaslouží obě strany.«

Vladimír Just, Lidové noviny a lidovky.cz, 18. 11. 2010

Kafkův Nezvěstný se v Arše našel

Festival německého divadla uvedl dvě hry – Ameriku a Lulu – i dva divadelní jazyky

» Letos pražský festival německého jazyka nabízel v zásadě dva odlišné typy představení: k hereckému výkonu soustředěnou komorní činohru (a la curyšská Biografie: Hra) a postmoderně rozmáchlá plátna (tuto stejně legitimní linii otevřel nešťastným způsobem zahajovací drážďanský Zlatý kořenáč).

...

Zatímco skromnou Ameriku považuji za jeden z vrcholů festivalu, z ambiciózní Lulu Davida Martona (Drážďany-Hannover) jsem odcházel se smíšenými pocity. Ano, hudební a tempo-rytmické kvality ansámblu, včetně dokonale synchronizovaných sborových pasáží, za něž by se nemuselo stydět žádné broadwayské muzikálové těleso, zejména však pěvecké výkony tří představitelů titulní postavy, to vše bylo místy strhující. Týká se to jak suverénně frázující, „jazzové“ Lulu Yeleny Kuljicové, tak „bergovský“ operní a orientálně exotické Yuku Yanagihary, a ovšemže i povýtce „činoherní“ Lilith Stangenbergové, jež generální téma osudové ženy jako projekce mužské touhy, zpětně zotročující a smrtelně hubící svého původce, hrála snad nejpřesvědčivěji.«

Iva Mikulová, RozRazil Online, 21. 11. 2010

Theater 2010: Zcizená, sama sobě odcizená, Lulu

» V drážďanské fragmentární Lulu nejde až tak o příběh samotný, jako spíše o ukázání jednotlivých momentů z jejího života, polarity ženského a mužského světa. Díky nápaditému a propracovanému střídání formálních prvků a jejich kladení do paralelního či kontrastního vztahu je v inscenaci neustále co sledovat (i díky rozlehlosti jeviště a proměnám mluvčích) a divák je tak udržován v napětí a pozornosti. Režisér dosáhl podpoření obsahové stránky inscenace zdůrazněním a vytyčením formálních výstavbových principů.«

Radmila Hrdinová, Právo a Novinky.cz, 19. 11. 2010

Festival německého divadla předvedl především herecké osobnosti

» Inscenace Láska a peníze v podání Deutsches Theater z Berlína udělala tečku za patnáctým ročníkem Pražského divadelního festivalu německého jazyka (PDFNJ). Hru britského dramatika Denise Kellyho o moci peněz a nemoci nakupování, označovanou za temnou a brutální, proměnila režie Stephana Kimmiga v grotesku, alespoň pražské publikum ji tak pochopilo a reagovalo zřejmě v duchu režisérových intencí. Šestice dokonale sehraných protagonistů, kteří navázali kontakt s publikem okamžitě po příchodu na jeviště, dávno předtím, než vstoupili do děje, pouhou svou aktivní přítomností na scéně, doložila, že ziskem letošního ročníku PDFNJ byli především herci a herectví.

...

Philipp Hochmair v Kafkově Americe a sugestivní Isabelle Menkeová zvládající mistrně takřka tříhodinový monolog v Jelinekové Rechnitz patří k vrcholným zážitkům festivalu.

Druhým, pro mnohé možná ne tak zjevným ziskem letošního ročníku, je skutečnost, že dramaturgie festivalu setrvala a záslužně objevuje pro české publikum jména režisérských osobností německy mluvícího prostoru.

...

Na závěr tohoto stručného ohlédnutí nutno konstatovat, že ani české divadlo nevyšlo ve srovnání s německy mluvícím zkrátka: jelinekovská variace Michala Dočekala Co se stalo, když Nora opustila manžela patřila k vrcholům letošního ročníku PDFNJ a Kateřina Winterová se hereckým výkonem plnohodnotně řadí po bok Isabelle Menkeové, Philippa Hochmaira nebo Sebastiana Wendelina ve Zlatém kořenáči.«

Vojtěch Varyš, tyden.cz, 18. 11. 2010
Láska, peníze a konec

»Britskou hrou ze současnosti v berlínském provedení *Láska a peníze* skončil letošní patnáctý ročník Pražského divadelního festivalu německého jazyka. A bude na co vzpomínat.

Britský dramatik Dennis Kelly zasadil svou hru *Láska a peníze* z roku 2006 do současné Británie a mezi lidi, sužované ekonomickými požadavky společnosti - ještě před slavnou hospodářskou krizí. Inscenaci, oceněnou i pozváním na prestižní festival Berliner Theatertreffen, přivezlo berlínské Deutsches Theater.

...
Protože festival skončil, sluší se zmínit některé neopakovatelné zážitky. Z nabitého programu nejvíce zaujaly dvě inscenace spjaté s drážďanskou činohrou: *Lulu* a *Zlatý kořenáč*, potěšil rakouský kabaretiér Josef Hader a precizní starosvětská činohra *Biografie: Hra z Curychu*. Rozporné dojmy zanechala inscenace nové hry Elfriede Jelinekové *Rechnitz* z téhož města. V rámci toho, co se na českých jevištích běžně děje, šlo o mimořádně nadprůměrných deset dní.«

Marie Reslová, Hospodářské noviny a iHNed.cz, 19. 11. 2010
Vzkaz z Berlína

Pražský festival představil to nejlepší z německého divadla.

»Hra *Láska a peníze* britského dramatika Denise Kellyho v inscenaci berlínského Deutsches Theater uzavřela patnáctý ročník Pražského divadelního festivalu německého jazyka.

Režie Stephana Kimmiga zasadila lapidární zprávu o ročním manželství mladého páru, sebevraždě manželky a "obyčejných" perverzích současného života do stísněného domečku - doupěte trčícího uprostřed prázdného jeviště - vesmíru. Retrospektivně vrstvené momentky, zábavné formou a docela hrůzné obsahem, vesměs holé dialogy páru nebo osob, jež se ocitly v jeho blízkosti, jsou ukázkou "vykloubené" komunikace i přesného hereckého řemesla. Závěrečný "shrnující" monolog láskou a vínem přemožené nevěsty na svatební hostině roztomile zafilozofuje o naší pitomé pozemské závislosti na penězích, smyslu lásky i zákonech všehomíra. Zábavné, srozumitelné a chytré současné divadlo.«

Reflex, 25. 11. 2010

Mejdan, kde se vraždilo

»Pražský divadelní festival německého jazyka má ve světě českého divadla obdobné postavení jako závody F1 v motorismu nebo Liga mistrů ve fotbale. Přiváží do Prahy špičkové divadelní soubory, jejichž technické vybavení, divadelní myšlení, výběr titulů i jejich zpracování jsou o stupeň či dva výš, než je u nás zvykem.

I letošní, patnáctý ročník PDFNJ nabídl exkluzivní projekty ze čtyř německy mluvících oblastí Evropy - tedy Německa, Rakouska, Švýcarska a Lucemburska, jež - pro nás nedostupně - kvalitními a náročnými inscenačními prostředky tematizují agresivitu, odlidštěnost, emotivní přecitlivělost a duchovní vyprázdněnost dnešní Evropy.

...
Především *Lulu* režiséra Davida Martona, jež propojovala Wedekindovo drama s Bergovou operou a formami jazzového a rockového muzikálu a studiového natáčení, byla spíš bizarním koncertem než psychologickým dramatem. Avšak právě takové je soudobé divadlo a odraz dnešního světa v něm. Říká, že je třeba aktivně vstupovat do děje a obrazů a vždy znova a znova je interpretovat bez toho, abychom dopředu znali význam a výsledek.«

Divadelní noviny, 30. listopadu 2010

Češi Němcům nerozumějí?

»Snad jediné představení Pražského divadelního festivalu německého jazyka nebylo přijato jednoznačně. Přitom nelze pochybovat o tom, že přinejmenším ve třech případech organizátoři přivezli současnou německou divadelní špičku, díla tvůrců nikoli jen slavných jmen, ale těch, kteří momentálně hýbou německy mluvícím divadelním prostorem. I tady platí, že každému divadlu škodí přesun z místa na místo, že máme

jiný vkus, jiné očekávání, co že v divadle uvidíme a prožijeme, ale zdá se, že i německá scéna momentálně hledá svou tvář, trochu opakuje dříve objevené a hledá, kudy dál. Jenže v tak rozsáhlém teritoriu, jaké německy mluvící divadlo představuje, jen tak generalizovat je velmi ošidné. Krkonoše přehlédnete z jednoho místa celé, v Alpách dohlédnete jen na nejbližší horizont. Poděkování festivalu za podstatnou vyhlídku.«

Milan Uhde, Divadelní noviny, 30. listopadu 2010

Dobové patologie vyvečené na světlo

»Berlínský Deutsches Theater přivezl na Pražský divadelní festival německého jazyka hru britského dramatika Dennise Kellyho *Láska a peníze*. Jestli titul sváděl nezalce k očekávání divadelní polemiky se soudobým světem konzumu, byla skutečnost tomuto očekávání naštěstí na hony vzdálena. *Láska a peníze* je krutá, bezohledně analytická komedie na téma dnešního člověka a zároveň účinná past na diváka: začíná od konce příběhu, na němž je založena, a hýří černohumornými výroky.

...

Představení trvající osmdesát minut přineslo mimořádný a silně vzrušující zážitek.«

Vojtěch Varyš, Týden, 22. 11. 2010

Sloupek | Německo – náš vzor

»Každoročně na podzim se v Praze koná tak zvaný německý festival, který se oficiálně jmenuje trochu kostrbatě Pražský divadelní festival německého jazyka. V deseti dnech představí to nejzajímavější ze současné produkce divadel v německy mluvících zemích. To znamená: ohňostroje nápadů, obrovské nasazení herců, detailní práce s jazykem, hudbou i výtvarnou složkou – a hlavně, jednoznačný a neotřelý osobní postoj.

Letos, symbolicky ohraničen dvěma politickými výročími, proběhl mezi 7. až 17. listopadem patnáctý ročník s podtitulem *Schein & Sein – Zdání a bytí*. Mezi operou, kabaretem a výpravnou pohádkou se dotkl sexuálního zneužívání, finanční krize, válečných masakrů, socialismu i bombardování Drážďan. Jako vždycky bylo plno, jako vždycky se chválilo na všech frontách. Ale nejspíš nám zas nezbude než si počkat na další díl.

...

Němci nám také ukazují, že se dá jít do honosného divadla v obleku, a přesto tam člověk nemusí spát a ušlechtilé se nudit. Festival německého divadla je nejen školením pro pražské divadelníky, ale také pro diváky, kteří po svých divadlech málokdy vyžadují něco nového.«

Divadelní noviny, 30. listopadu 2010

Kritický žebříček

Kritický žebříček Pražský divadelní festival německého jazyka													
★★★★ zážitek / ★★★★★ nenechte si ujít / ★★★ je dobré vidět ★★ na vlastní nebezpečí / ★ vhodné pro děti													
	Věra Pláčková	Zdeněk Hofmek	Jan Kolář	Jan Kerbr	Vladimír Hulec	Vladimír Mikulka	Zuzana Augustová	Radmila Hrdinová	Lenka Šaldová	Josef Herman	Vladimír Jost	Bronislav Pražan	Milan Uhde
Staatsschauspiel Dresden – E.T.A. Hoffmann: <i>Zlatý kořenáč</i>	★★	★★★	★★	★★★	★★★★		★★	★★★	★★★★	★★★★	★★	★★★	★★★
Theater am Neumarkt, Curych – M. Frisch: <i>Biografie: Hra</i>			★★★★	★★★	★★★★	★★★★	★★★	★★	★★★★		★★★★	★★★★	★★★★
Národní divadlo Praha – E. Jelineková: <i>Co se stalo, když Nora opustila manžela</i>		★★★	★★★★	★★★★	★★★★	★★	★★★★	★★★★			★★	★★★★	★★★
Thalia Theater, Hamburk – F. Kafka: <i>Amerika</i>	★★★★	★★★★			★★★★	★★★	★★★★	★★★★		★★★	★★★★	★★★★	★★★★
Schauspielhaus, Curych – E. Jelineková: <i>Rechnitz (Anděl zkázy)</i>					★★★★	★★	★★★★	★★★★	★★	★★			★★
Staatsschauspiel Dresden, Schauspiel Hannover – F. Wedekind, A. Berg: <i>Lulu</i>	★★★★	★★★★	★★★	★★★	★★★★	★★★★	★★	★★★	★★★	★★	★★★	★★★	★★★★
Deutsches Theater, Berlín – D. Kelly: <i>Láska a peníze</i>	★★★★			★★★★	★★★	★★★	★★★	★★★	★★★★	★★★★	★★★★	★★★★	★★★★

Marie Reslová für „ČT 24“

»Das Prager Theaterfestival deutscher Sprache ist für uns wichtig. Nicht nur weil es gegenwärtige deutschsprachige Autoren vorstellt, was eine sehr starke dramaturgische Linie darstellt, sondern auch, weil es bestimmte neue, andere Inszenierungsarten zeigt.«

Roman Sikora, Tagblatt „Referendum“, 7.11.2010

Heute beginnt das Prager Fest des deutschen Theaters

»Bereits heute beginnt das Prager Theaterfestival deutscher Sprache. Es wird bis 7. November dauern und das Beste vorstellen, was in der letzten Zeit in den Theatern unserer westlichen Nachbarn entstanden ist. Wie bereits üblich, wird das Prager Theaterfestival eine Menge von Theaterdelikatessen anbieten. Deutschland gehört einfach, ob es uns schon gefällt, oder nicht, zu den Kultur- und daher auch Theatergroßmächten. Aus diesem Grunde ist es nicht schlecht, die Unterschiede zwischen dem deutschen und dem tschechischen Theater zu vergleichen. Diese sind nämlich manchmal abgründig.«

Vojtěch Varyš, „tyden.cz“, 8.11.2010

Das deutsche Festival – ein Märchen im Drogenrausch und der Nationalsozialismus

»Gold über Gold. Augen und Ohren staunen, Traum und Wirklichkeit wechseln sich ab, der Romantismus betet den Sozialismus an. Das Prager Theaterfestival deutscher Sprache hat seine fünfzehnte Ausgabe großartig begonnen – durch die Dresdner Aufführung von „Der goldene Topf“ in der „goldenen Kapelle“ von Prag.“ Die Eröffnungen aller Festivals werden von offiziellen Zeremonien, Empfängen und Ansprachen voll von hohler Wortwatte begleitet. Dem ist man nicht ganz entgangen, doch die Veranstalter haben die Danksagung an die Sponsoren unglaublich elegant gelöst – durch ein thematisches Lied, enthalten in der Aufführung „Stunde Null“ von Christoph Marthaler stammt, welche vor zwölf Jahren am Festival großen Erfolg feierte.«

Jana Machalická, „Lidové noviny“ und „lidovky“, 9. 11. 2010

Im Rausch aus Dresden nach Prag

„Der goldene Topf“ des Romantikers E.T.A. Hoffmanns ist in der dramatisierten und aktualisierten Darstellung wild geworden.

Der Theaterdienstag – Wildes Gören im Blumentopf, lebendiges Dichterwort und die Beichte der Prinzessin

»Für jede Festival dramaturgie ist es vielleicht am schwierigsten einzuschätzen, wie ein zu Hause in bestimmten Kontexten aufgeführtes Werk wo anders funktionieren wird. Die Dramatisierung von „Der goldene Topf“ E.T.A. Hoffmanns aus dem Dresdner Staatsschauspiel, die am Sonntag zum fünfzehnten Mal das Prager Theaterfestival deutscher Sprache eröffnete, hat zwar die Übertragung nach Prag an und für sich überlebt, doch auf dem Wege mehr verloren, als man erwartet hätte.

...

Die deutschen Schauspieler dienen selbstverständlich, wie wir uns mehrmals schon überzeugen konnten, ganz ergeben dem Ganzen und ihre schauspielerische Energie ist ehrenwert. Sie ziehen sich aus, scherzen mit einer lebenden Schlange, die sich um sie unangenehm windet, verantwortungsvoll und ohne die Wimper zu zucken zerschlagen sie am eigenen Körper rohe Eier, die sich schleimig zerfließen. Doch durch das ständige bunte Treiben auf der Bühne haben sie kaum eine Möglichkeit, Figuren zu bilden. Trotzdem kann ich mir gut vorstellen, dass diese Aufführung in Dresden ihren Sinn hat und das dortige Publikum anspricht. Ob sie übertragbar ist, bin ich mir nicht sicher, andererseits ist es aber gut, dass sie zum Festival eingeladen wurde. Wie man sieht, ist es nicht notwendig sich so stark über den Zustand des tschechischen Theaters zu peitschen. Der Vergleich der hiesigen Bühnen mit dem Schauspiel aus Dresden, einem Theater des ehemaligen Ostblocks, sagt doch sicher viel mehr aus, als ein Vergleich mit den deutschen Spitzen, die zu uns aus dem einstigen Westteil kamen.«

Marie Reslová, „Hospodářské noviny“ und iHNed.cz, 14. 11. 2010

Das Theaterfestival deutscher Sprache wurde mit Geschichte, Träumen und Halluzinationen eröffnet

» Das Staatsschauspiel Dresden mit der Aufführung des Regisseurs Sebastian Baumgarten 'Der goldene Topf' eröffnete das zehntägige Prager Theaterfestival deutscher Sprache. Das Publikum im Nationaltheater verfolgte etwas ratlos die bedeutungskomplizierte, von der Geschichte des deutschen Romantikers E.T.A. Hoffmanns inspirierte zweistündige Komposition.

...
Die Schauspieler sind hervorragend, durch schnellen Schnitt ändern sie den Ausdruck von einer (oft bizarren) Stilisierung zum Zivil oder zum befremdenden Kommentar. Mit der komplizierten romantischen Sprache gehen sie ganz souverän um. Die Lösung einzelner Situationen beginnt in der Realität und durch einen besonderen „Dreh“ geht sie, wie aus den Schienen geraten, in den Wahnsinn um.

All dies signalisiert eine Störung und man ist nicht sicher, ob es sich um eine Vision der Welt handelt, wie diese einem Verrückten erscheint, oder um eine entrückte Welt voll von Irren aus der Sicht eines Menschen, der seinen gesunden Verstand noch nicht verloren hat und der sich bemüht, den Stand der Dinge zutreffend auszudrücken. Auf jeden Fall Vieles zum Nachdenken.◀

Vojtěch Varyš, „tyden.cz“, 9. 11. 2010

Deutsches Festival – Eine Verführerische Frau und ein Lebensspiel

» 'Wie machen es nur die deutschen Schauspieler?' - So klingt die bewundernde Frage nach der Vorstellung. Dies waren jedoch die Schweizer, so dass die Antwort komplizierter sein kann, als es scheint. Ein weiterer Tag des deutschen Festivals.

Der Kontrast konnte nicht stärker sein. Das vergoldete Ambiente des großen Gebäudes des Nationaltheaters – der Kammerklubraum in der Řeznická für paar Dutzende der zusammengedrängten Zuschauer auf den knirschenden Stühlen. Eine riesige Ausstattung mit lebenden Schlangen und Projektionen versus ein Kammerstück für drei Schauspieler. Als Erlebnis jedoch atemberaubend.◀

Helena Kunčarová, „RozRazil Online“, 16. 11. 2010

Theater 2010: Und dorthin fuhr er und dort freute er sich

» Josef Hader ist einer der bekanntesten politischen Kabarettisten in den deutschsprachigen Ländern, vor allem in Österreich, wo er in der Nähe von Wien lebt. Die einzige Tücke seines Kabaretts ist hie und da ein zyklischer Rückfall zu den gut funktionierenden vorvorbereiteten Witzen. Vielleicht auch durch den Mangel an neue Themen vertieft sich Hader in die sicheren Gewässer des Recycling-Humors, meistens erklärt er dies jedoch mit einer bravurösen Pointe. Obwohl der zweiten Hälfte des Kabaretts etwas an Schwung und Timing der Gags fehlte, ist Hader ganz sicher einer der besten österreichischen Komiker.◀

Vojtěch Varyš, „tyden.cz“, 15. 11. 2010

Deutsches Festival: Lachsalven, wenig Fleisch, viel Blut

» Ein Wochenende mit Josef Fritzl! Das österreichische Kabarett und auch das Monodrama der Nobel-Preis-Trägerin Elfriede Jelinek behandelten unter anderem auch gewisse Keller und deren Geheimnisse. Hinzu kam auch Kafkas „Amerika“.

Das Wochenende des deutschen Festivals in Prag setzte Untersuchungen der verschiedenartigen Formen des aktuellen deutschsprachigen Theaters fort. Der Zufall wollte es, dass alle drei Aufführungen jeweils nur für einen Darsteller bestimmt waren – in keinem der Fälle ging es jedoch um Kammer- oder visuell arme Stücke.

Am Freitag war in der „Nová scéna“ der österreichische Komiker Josef Hader mit seiner one-man-show „Hader spielt Hader“ zu Gast. Den großen Saal hat er ganz ausgefüllt, wobei das Publikum zum größeren Teil von deutschsprechenden Zuschauern gebildet war – Hader ist nämlich in Österreich und Umgebung dermaßen populär, dass man für manche seiner Shows die Karten gar nicht zu bekommen sind – daher fehlten unter den Zuschauern außer dem Fürsten Schwarzenberg nicht einmal Besucher aus München.◀

Tomas Petzold, „Dresdner Neueste Nachrichten“, 12. 11. 2010

Wunder an der Moldau

Prager Theaterfestival deutscher Sprache im 15. Jahrgang – Dresden ist mit zwei Inszenierungen dabei

...

» Nach dem Eröffnungszeremoniell ohne großen Pomp herrscht vor allem Konzentration, beim Publikum wie bei dem kleinen Dresdner Ensemble. Sie hält bis zum Schluss, und den anerkennenden Beifall haben beide Seiten verdient.«

Vladimír Just, „Lidové noviny“ und „lidovky.cz“, 18. 11. 2010

„Der Verschollene“ Kafkas hat sich in der Arche gefunden

Das Festival des deutschsprachigen Theaters führte zwei Stücke – und zwei Theatersprachen – auf

» In diesem Jahr hat das Festival zwei im Prinzip unterschiedliche Vorstellungstypen geboten: auf die schauspielerische Leistung konzentriertes Schauspiel in Kammerform (siehe „Biografie: Ein Spiel“ aus Zürich) und postmoderne großflächige Gemälde...

Während ich die bescheidene Aufführung von „Amerika“ für einen der Gipfel des Festivals halte, habe ich die ambitionierte „Lulu“ David Martons mit gemischten Gefühlen verfolgt. Ja, die musikalischen und tempo-rhythmischen Qualitäten des Ensembles, einschließlich der vollkommen synchronisierten Chorpässagen, für die sich kein Musical-Ensemble von der Broadway genieren müsste, besonders jedoch die Sänger-Leistungen der drei Lulu-Darstellerinnen, das alles war hinreißend. Dies betrifft sowohl die souverän phrasierende „Jazz-Lulu“ Yelena Kuljic, als auch die „Bergsche“, orientalistisch-exotische Opernlulu von Yuku Yanahira und natürlich auch die sehr „sprechtheatralische“ Lilith Stangenberg, die das Generalthema der Schicksalsfrau als Projektion der männlichen Sehnsucht, die seinen Begleiter im Nachhinein versklavt und tödlich zerstört, vielleicht am überzeugendsten gespielt hat.«

Iva Mikulová, „RozRazil Online“, 21. 11. 2010

Theater 2010: Befremdende, sich selbst entfremdete Lulu

» In der Dresdner fragmentarischen „Lulu“ geht es weniger um die Geschichte selbst, als eher um den Hinweis auf einige Momente aus deren Leben, der Polarität der weiblichen und männlichen Welt. Durch den einfallsreichen und durchdachten Wechsel von formellen Elementen und deren Parallel- oder Kontrastbeziehung ist in der Aufführung ununterbrochen viel zu verfolgen (auch dank der Breite der Bühne und den Verwandlungen der Sprecher) und der Zuschauer wird in Spannung und Aufmerksamkeit gehalten.«

Radmila Hrdinová, „Právo“ und „Novinky.cz“, 19. 11. 2010

Das deutsche Theaterfestival stellte vor allem Schauspielerpersönlichkeiten vor

» Die Aufführung von ‚Liebe und Geld‘ in der Darstellung des Deutschen Theaters aus Berlin setzte den Punkt hinter die fünfzehnte Ausgabe des Prager Theaterfestivals deutscher Sprache. Das Stück des britischen Dramatikers Dennis Kelly über die Macht des Geldes und die Einkaufskrankheit, welches als düster und brutal bezeichnet wird, machte die Regie Stephan Kimmigs zu einer Groteske; so hat es zumindest das Prager Publikum begriffen und offenbar im Geiste der Intentionen des Regisseurs reagiert. Die sechs vollkommen zusammengespielten Protagonisten, die sofort nach ihrem Erscheinen auf der Bühne, noch lange bevor sie in die Handlung eingegangen sind, bloß durch ihre aktive Anwesenheit Kontakt mit den Zuschauern aufgenommen haben, waren ein Beweis dafür, dass das Gewinn dieser Ausgabe des Festivals vor allem die Schauspieler und die Schauspielkunst waren.

...

Philipp Hochmair in Kafkas „Amerika“ und die suggestive Isabelle Menke, die den fast dreistündigen Monolog in Jelineks „Rechnitz“ meisterhaft dargestellt hat, gehören zu den Gipfelerlebnissen des Festivals.

Das zweite, vielleicht nicht für jeden ganz sichtbare Gewinn dieser Ausgabe ist die Tatsache, dass die Dramaturgie des Festivals dauernd und verdienstvoll für das tschechische Publikum Namen der Regiepersönlichkeiten des deutschsprachigen Raums entdeckt.

...

Nicht einmal das tschechische Theater kam im Vergleich mit dem deutschsprachigen zu kurz: die Jelinek-Variation Michal Dočekals „Was geschah, nachdem Nora ihren Mann verlassen hatte“ gehörte zu den Höhepunkten der diesjährigen Ausgabe des Festivals und Kateřina Winterová steht durch ihre schauspielerische Leistung ganz auf gleicher Ebene mit Isabelle Menke, Philipp Hochmaier oder Sebastian Wendelin in „Der goldene Topf“.«

Vojtěch Varyš, „tyden.cz“, 18. 11. 2010
Liebe, Geld und Schluss

»Mit dem britischen Gegenwartsstück „Liebe und Geld“ in der Berliner Darstellung wurde die diesjährige fünfzehnte Ausgabe des Prager Theaterfestivals deutscher Sprache abgeschlossen. Und wir werden Viel zum Erinnern haben.

Der britische Dramatiker Dennis Kelly setzte sein Stück... von 2006 in das jetzige Großbritannien und unter Leute, die – noch vor der berühmten Wirtschaftskrise – durch die ökonomischen Forderungen der Gesellschaft beengt werden.

...
Da das Festival abgeschlossen ist, gehört es sich, einige unwiederholbare Erlebnisse zu erwähnen. Von dem üppigen Programm waren zwei mit dem Dresdner Schauspiel verbundene Aufführungen meist beeindruckend: „Lulu“ und „Der goldene Topf“, große Freude machte auch der österreichische Kabarettist Josef Hader und die präzise „old-fashioned“ Aufführung von „Biografie: Ein Spiel“ aus Zürich. Unterschiedliche Eindrücke erweckte das neue Stück Elfriede Jelineks von ebendort. Im Rahmen dessen, was auf sich auf den tschechischen Bühnen üblicherweise abspielt, ging es um außerordentlich überdurchschnittliche zehn Tage.«

Marie Reslová, „Hospodářské noviny“ und „iHNed.cz“, 19. 11. 2010
Nachricht aus Berlin
Prager Theaterfestival hat das Beste vom deutschen Theater vorgestellt

»Das Stück ‚Liebe und Geld‘ des britischen Dramatikers Dennis Kelly in der Darstellung des Deutschen Theaters aus Berlin hat die fünfzehnte Ausgabe des Prager Theaterfestivals deutscher Sprache abgeschlossen.

Die Regie Stephan Kimmigs setzte den wortkargen Bericht über die einjährige Ehe eines jungen Paares, den Selbstmord der Ehefrau und die „gewöhnlichen“ Perversionen des heutigen Lebens und ein beklemmendes Häuschen, in einen mitten in der leeren Bühne (mitten im Kosmos) steckenden Schlupfwinkel ein. Die in retrospektiver Folge geordneten Momentaufnahmen, von der Form her unterhaltsam und vom Inhalt her schrecklich, die ganz karge Dialoge des Paares oder der Personen, die in dessen Nähe gerieten, zeigen auf die „ausgerenkte“ Kommunikation hin und zeugen von präzisiertem schauspielerischem Können. Der „zusammenfassende“ Abschlussmonolog der vom Wein und von Liebe besieigten Braut beim Hochzeitsfest philosophiert reizend über unsere geistesarme Abhängigkeit vom Geld, über den Sinn der Liebe und die Gesetze des Weltalls. Ein unterhaltsames, verständliches und gescheites aktuelles Theater.«

„Reflex“, 25.11.2010
Party, bei der gekillt wurde

»Das Prager Theaterfestival deutscher Sprache hat in dem tschechischen Theaterleben etwa solchen Stellenwert, wie die Formel 1 im Autorennen oder die Meisterliga im Fußball. Es bringt nach Prag erstklassige Theaterensembles, dessen technische Ausstattung, Theaterauffassung, Titelauswahl und auch deren Bearbeitung um eine oder zwei Stufen höher stehen, als bei uns üblich. Auch die diesjährige, fünfzehnte Ausgabe des Festivals hat exklusive Projekte aus vier deutschsprachigen Gebieten Europas – Deutschland, Österreich, der Schweiz und Luxemburg – angeboten, die auf eine für uns unerreichbare Weise durch qualitativ hohe und anspruchsvolle Inszenierungsmittel die Aggressivität, Entmenslichung, emotionale Überempfindlichkeit und geistige Leere des heutigen Europas thematisieren.

...
Vor allem „Lulu“ des Regisseurs David Marton, die das Drama Wedekinds mit der Bergschen Oper, den Formen vom Jazz- und Rockmusical so wie der Technik der Studioaufnahmen verband, war eher ein bizarres Konzert als ein psychologisierendes Drama. Doch genau so ist das gegenwärtige Theater und das Spiegelbild unserer Welt

darin. Es sagt uns, dass es notwendig ist, in die Geschehnisse und Bilder immer von neuem aktiv einzuschreiten und sie auch immer von neuem zu interpretieren, ohne deren Bedeutung und das Ergebnis im Voraus zu kennen.«

„Divadelní noviny“, 30. November 2010

Die Tschechen verstehen die Deutschen nicht?

»Keine einzige Vorstellung des Prager Theaterfestivals deutscher Sprache wurde wohl eindeutig angenommen. Dabei gibt es keine Zweifel, dass die Organisatoren mindestens in drei Fällen die absolute Spitze des heutigen deutschen Theaters gebracht haben - Werke solcher Theaterschaffenden, die nicht nur berühmte Namen tragen, sondern auch den deutschsprachigen Theaterraum mitbestimmen. Auch hier gilt, dass jedem Theater der Transport von Ort zu Ort schadet, dass jeder von uns einen anderen Geschmack und eine andere Erwartung hat, was am Theater zu sehen und zu erleben wäre, es mag auch scheinen, dass die deutsche Bühnenlandschaft im Moment nach ihrem Profil sucht, bereits Entdecktes entdeckt und sich nach neuen Wegen umsieht. Doch auf einem dermaßen breiten Territorium wie das deutschsprachige Theater wären ähnliche Generalisierungen sehr fragwürdig. Das Riesengebirge kann man von einem einzigen Punkt aus überblicken, in den Alpen blickt man nur zum nächsten Horizont. Danke dem Festival für den wesentlichen Ausblick.«

Milan Uhde, „Divadelní noviny“, 30. November 2010

Zeitmäßige Pathologien aufs Tageslicht gebracht

»Das Deutsche Theater aus Berlin brachte zum Prager Theaterfestival deutscher Sprache das Stück des britischen Dramatikers Dennis Kelly 'Liebe und Geld'. Der eventuellen, durch den Titel verursachten Erwartung einer Theaterpolemik mit der aktuellen Konsumwelt war die Wirklichkeit jedoch weit entfernt. 'Liebe und Geld' ist eine grausame, rücksichtslos analytische Komödie zum Thema heutiger Mensch und gleichfalls eine wirksame Zuschauerfalle: sie beginnt am Ende der Geschichte, auf der sie basiert, und schwelgt vom schwarzen Humor.

...

Die achtzigminütige Vorstellung brachte ein außerordentliches und stark aufregendes Erlebnis.«

Vojtěch Varyš, „Týden“, 22. 11. 2010

Kolumne / Deutschland – unser Vorbild

»Jedes Jahr findet im Herbst das sogenannte deutsche Festival statt, dass offiziell etwas holprig Prager Theaterfestival deutscher Sprache heißt. In zehn Tagen stellt es das Interessanteste von der Produktion der deutschsprachigen Theater vor. Das bedeutet: Feuerwerke von Ideen, riesiges Engagement der Schauspieler, präzise Arbeit mit der Sprache, Musik und auch der visuellen Komponente – vor allem aber eine eindeutige und nichtabgegriffene persönliche Einstellung. Die fünfzehnte Ausgabe lief symbolisch zwischen zwei politischen Jubiläen, vom 7. Bis 17. November, und unter dem Motto „Schein + Sein“. Zwischen Oper, Kabarett und Dekorationsmärchen erwähnte es sexuellen Missbrauch, Finanzkrise, Kriegsmassaker, Sozialismus und Bombenanschläge an Dresden. Wie immer war es ganz voll, wie immer wurde weit und breit gelobt. Und am ehesten bleibt uns nichts anderes übrig, als auf die nächste Ausgabe zu warten.

...

Die Deutschen zeigen uns auch, dass man ins prunkvolle Theaterhaus gehen kann, ohne dort einzuschlafen oder sich edel zu langweilen. Das Festival des deutschen Theaters ist eine Schulung nicht nur für die Prager Theaterschaffenden, sondern auch für die Zuschauer, die von ihren Theatern nur selten etwas Neues fordern.«

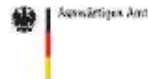

Generální partner Generalpartner :

Festival podporují Förderung:

Hlavní partneři Hauptpartner :

Podpora: hlavní město Praha
Förderung: Hauptstadt Prag

Partneři Partner:

Hlavní mediální partneři Hauptmedienpartner :

Mediální partneři Medienpartner :

Ministerstvo kultury České republiky Kulturministerium der Tschechischen Republik

Goethe-Institut Prag

Pro Helvetia

Lucemburské velkovévodství Großherzogtum Luxemburg

Rakouské kulturní centrum Österreichisches Kulturforum

Národní divadlo Nationaltheater

DANKE!

AUF WIEDERSEHEN IM JAHR 2011!
NA SHLEDANOU V ROCE 2011!

PAŘSKÝ DIVADELNÍ FESTIVAL NĚMECKÉHO JAZYKA | PRAGER THEATERFESTIVAL DEUTSCHER SPRACHE

Karlovo nám. 28, CZ – 120 00 Praha 2, Tel. +420 222 232 303, FAX +420 222 232 300, office@theater.cz, www.theater.cz